

Гус аж жахнув ся од такої несовісної нахабної брехні, але говорити йому не дали, обізвавши упертим эретиком.

Гус упав на коліна і почав молитись "за неправедних суддів і неправедних свідків".

Почувши теє, де-які з суддів зареготали ся, ннші кричали, щоб він перестав. Коли Гус перестав, було прочитано, що Гуса, як упертого эретика, присуджено позбавити священницького стану і спалити вогнем; усі його книжки повинні бути спалені, память його — проклята, а душа має піти в пекло.

Потому Гуса поставили на підвншення і одягли на нього усю священницьку одіж, щоб потім здійснити її. Ще раз дома гали ся, щоб Гус зрік ся своїх думок і того, чому навчав інших. Гус заплакавши гірко, звернув ся до народу і сказав:

— Днвіть ся! Ці єпископи намагають ся, щоб я зрік ся; але я бою ся це зробити, щоб не бути брехуном перед Богом і перед совістю своєю і щоб мене не зневажали ті, кого я навчав.

Тоді почало ся ганебне видовище. Гуса обкидувано лайкою, але він мовчав. Йому дали до рук чашу, а потім узяли назад, кажучи: "О, проклятий Юдо, що покинув раду мира і радив ся з юдеями, віддай нам чашу визволення."

Гус відказав:

— Не від вас я дістав благодать, і не ви її відберете в мене.

Потім здерли з нього одяг і на голову наділи, на глум, високу гостру шапку, зроблену з паперу, а на ній намальовано було чортів, що волочуть душу у пекло. Надіваючи, приказували:

— Доручаємо твою душу дияволі.

— А я, — відказав Гус, — віддаю свою душу Христові. Христос, — додав він, — носив ще тяжчий терновий вінець; а я, бідний грішник, з покорою перетерплю сей ганебний, але легчий вінець, — і він' показав на свою шапку.

Позбавивши Гуса священницького чину, єпископи та інші люде, що вважали себе за побожних християн, умили, як Пилат той, руки і віддали Гуса світській власті, то-б-то імператорови. Передаючи, вони лицемірно говорили:

— Коли імператор захоче, то може і не давати на кару Гуса, а зачинити в тюрму.

Але Сигизмунд віддав його зараз же підвладному своєму графові, сказавши:

— Зроби з ним, що хоч, як з эретиком.

Граф покликав констанцького фохта (головного суддю) і сказав йому отверто: